

SKP GOVERNMENT DEGREE COLLEGE (A):: GUNTAKAL

IQAC

MAGZINE

2025-26

Dr. K. Gopi Naik

M.A (His)., M.A(Pol).,B.L.I.Sc.,M.Phil., Ph.D., S.E.T

Lecturer in History,

S.K.P. Govt, Degree College, Guntakal-515801

కాలం చౌలలోని కలల డబ్బోబా

ఓనా ఎర్ర పోస్టు డబ్బోబా ii

అందుకో నీ కోదో నా చొవరో లోఖే

అమోమా నానోనల బంధం పంచిన

అకోకా తమోముఖోల ఆనందం పంచిన

అనోనా చౌలలోలొఖోల ఆపోయాయతలు స్పృశించిన

మోతోరుల మధురాసుభూతుల మోగోలొచిన

బహుదూరమ బంధుమల ఓదారోచిన

డబ్బోబా- ఓనా ఎర్ర పోస్టు డబ్బోబాii

పరోమోకుల పరోమను పంచిన

యువతో యువకుల కలలను కనో పంచిన

భారోయా భరోతల ఘోడతను పంచిన

ఉదోయోగోకొ ఓదారోమనోచొచిన

నోరుదోయోగోకొ నోయామక పతోరముతో అమోతానందమందొచిన

డబ్బోబా- ఓనా ఎర్ర పోస్టు డబ్బోబా ii

నోలొ ఇముడోచుకునోన ఉతోతరాలతో

ఎంతమందోనో ఓదారోచావో

అలా నోలొ ఎనోనో హృదయాలను ఇముడోచుకునోనావో

చోమోమ చోకటోలొ ఉంటూ ఎంతమందో జోవోతాలకు వోలుగులు నోంపావో

ఓనా డబ్బోబా- ఎర్ర పోస్టు డబ్బోబాii

మోము మరచోనా కాలం మరువనో నోను సోమరోసోతూ

నో ఉతోతర కుమారులం

బోయోయోరోయనులం

S Md Zahurullah
Lecturer in Urdu
S.K.P GDC (A),Guntakal

THE IMPORTANCE OF URDU LANGUAGE

Urdu is one of the most beautiful languages in the world. Its importance is evident from several aspects:

1. Linguistic and Literary Importance

Urdu is distinguished for its sweetness, elegance, and poetic style. Great poets like Mir Taqi Mir, Ghalib, Iqbal, and Faiz elevated this language to the heights of literature. Urdu's Nastaliq script is itself a work of art.

2. Academic and Religious Importance

A vast treasure of the Quran, Hadith, and Islamic sciences exists in Urdu. This language is most widely used in the subcontinent for religious education.

3. Social Importance

Urdu is understood and spoken by hundreds of millions of people not only in Pakistan but also in India, the United Kingdom, the United States, and Gulf countries. It is a language that connects different regions and cultures.

4. Contemporary Importance

In today's world, Urdu is fully present in film, drama, journalism, social media, and digital media. The future of Urdu is bright, as the new generation is embracing it in new ways.

****Summary:**** Urdu is not merely a language — it is the name of a civilization, a history, and a passion. It is our responsibility to learn it, speak it, and promote it.

اردو زبان کی اہمیت

اردو دنیا کی خوبصورت ترین زبانوں میں سے ایک ہے۔ اس کی اہمیت کئی پہلوؤں سے واضح ہوتی ہے

۱. لسانی اور ادبی اہمیت

اردو اپنی شیرینی، نزاکت اور شاعرانہ انداز کی وجہ سے ممتاز ہے۔ میر تقی میر، غالب، اقبال اور فیض جیسے عظیم شعرا نے اس زبان کو ادب کی بلندیوں تک پہنچایا۔ اردو کا نستعلیق رسم الخط خود ایک فن پارہ ہے۔

۲. علمی اور مذہبی اہمیت

اردو میں قرآن، حدیث اور اسلامی علوم کا وسیع ذخیرہ موجود ہے۔ یہ زبان برصغیر میں دینی تعلیم کے لیے سب سے زیادہ استعمال ہوتی ہے۔

۳. سماجی اہمیت

اردو صرف پاکستان ہی نہیں بلکہ بھارت، برطانیہ، امریکہ اور خلیجی ممالک میں بھی کروڑوں لوگ سمجھتے اور بولتے ہیں۔ یہ مختلف علاقوں اور ثقافتوں کو جوڑنے والی زبان ہے۔

۴. عصری اہمیت

آج کے دور میں اردو فلم، ڈرامہ، صحافت، سوشل میڈیا اور ڈیجیٹل میڈیا میں بھرپور موجود ہے۔ اردو کا مستقبل روشن ہے کیونکہ نئی نسل اسے نئے انداز سے اپنا رہی ہے۔

خلاصہ اردو محض ایک زبان نہیں — یہ ایک تہذیب، ایک تاریخ اور ایک جذبے کا نام ہے۔ اسے سیکھنا، بولنا اور فروغ دینا ہماری ذمہ داری ہے۔

خواتین کی تعلیمی اہمیت

۱. معاشی خود مختاری

تعلیم یافتہ خواتین افرادی قوت میں شامل ہونے، زیادہ آمدنی حاصل کرنے اور مالی خود مختاری حاصل کرنے کی بہتر پوزیشن میں ہوتی ہیں۔ اس سے انحصار کم ہوتا ہے اور خواتین کو اپنی زندگی اور فیصلوں پر زیادہ کنٹرول ملتا ہے۔

۲. صحت اور تندرستی

تعلیم یافتہ خواتین اپنے اور اپنے خاندان کے لیے صحت کے بارے میں زیادہ باشعور فیصلے کرتی ہیں۔ وہ قبل از پیدائش دیکھ بھال حاصل کرنے، بچوں کو ویکسین لگوانے اور بیماری کی علامات کو جلد پہچاننے کا زیادہ امکان رکھتی ہیں۔ تحقیق سے پتہ چلتا ہے کہ تعلیم کا ہر اضافی سال بچوں کی اموات کو نمایاں طور پر کم کرتا ہے۔

۳. غربت کے چکر کو توڑنا

جب ایک عورت تعلیم یافتہ ہوتی ہے تو اس کے فوائد نسلوں تک پھیلتے ہیں۔ تعلیم یافتہ مائیں اپنے بچوں کو تعلیم دلانے کا زیادہ امکان رکھتی ہیں، جس سے ایک ایسا اوپر کی طرف بڑھنے والا چکر بنتا ہے جو پورے خاندانوں کو غربت سے نکالتا ہے۔

۴. سیاسی اور شہری شرکت

تعلیم یافتہ خواتین ووٹ دینے، کمیونٹی کی قیادت میں حصہ لینے اور پالیسی تبدیلی کی وکالت کرنے کا زیادہ امکان رکھتی ہیں۔ خواتین کی زیادہ شرکت سے زیادہ جامع اور نمائندہ حکومت قائم ہوتی ہے۔

۵. صنفی تشدد میں کمی

تعلیم خواتین کو زیادتی کو پہچاننے، اس کے خلاف مزاحمت کرنے اور رپورٹ کرنے کا اختیار دیتی ہے۔ یہ نقصانہ صنفی اصولوں کو چیلنج کر کے زیادہ مساوی تعلقات کو بھی فروغ دیتی ہے۔

۶. سماجی ترقی اور قومی ترقی

جن ممالک میں خواتین کی تعلیم کی سطح زیادہ ہے وہاں مسلسل مضبوط اقتصادی ترقی، بہتر حکمرانی اور کم عدم مساوات دیکھی جاتی ہے۔ ورلڈ بینک کا اندازہ ہے کہ صنفی تعلیمی فرق کو ختم کرنے سے عالمی جی ڈی پی میں کھربوں ڈالر کا اضافہ ہو سکتا ہے۔

۷. رول ماڈل اور ثقافتی تبدیلی

تعلیم یافتہ خواتین اپنی کمیونٹی میں رول ماڈل کا کردار ادا کرتی ہیں، جو صنفی کرداروں کے بارے میں ثقافتی رویوں کو آہستہ آہستہ تبدیل کرتی ہیں اور لڑکیوں کی نئی نسلوں کو تعلیم حاصل کرنے کی ترغیب دیتی ہیں۔

خواتین کی تعلیم میں سرمایہ کاری صرف انصاف کا معاملہ نہیں — یہ سب سے زیادہ فائدہ مند سرمایہ کاریوں --- میں سے ایک ہے جو ایک معاشرہ کر سکتا ہے۔ جب خواتین تعلیم کے ذریعے ترقی کرتی ہیں تو خاندان، کمیونٹی اور قومیں بھی ان کے ساتھ ترقی کرتی ہیں۔

పదేదోంటి అమృతమయి ఉన్ నత శోభారాలను అధోరొహించుట
పల్లవం : పాగరలేసో పదేదోంటి హాప
పాలిమేర దాటే వాలుగ్గై నోలిచోందో
కన్ నోటి చుక్కలు కలలుగా మారో
కష్టంతో శోభారానో చోరేందో

చోకటి దారోలొ వాలుగ్గై నడోచోందో
చోననచోనన ఆశలతో ఆకాశానో అందుకుందో
కన్ నోటి కష్టాలు ఎదురొచ్చోన
కష్టాలు దాటుకొనో వోజయానో అరచోతొలొ అందుకుందో

మన తకాలే ఆమౌకు సోనోహోతులై
పట్టుదలే ఆమౌకు సందోరమ్మై దాటోందో
పదేదోకం అనో కన్ నోటి కష్టాలను వోరొచోవోసోందో
పొంగో పొరలే అలలుగా మారోందో " పల్లవం "

అమృత కష్టాలు ఆమౌ గుండోను కదోలించాయో
ఆమౌ కలలు ఇందోరధనోసుల మోరొసాయో
నానోన మాటలే నడకకు దొరై
నోలబడోనో ధైర్యోనోనో నోరొహాయో

వోదోయ అనో ఆయుధానోనో చోతొలొ పట్టుకొనో
వోధోనో సైతం మోరొచుకుందో
సమాజానోకొ ఆణోముత్యమో నోలిచో
వోదోయతో తన జోవోతానోనో సోరొ ధకమయం చోసుకుందో "పల్లవం"

Y.Vanajamma
Lecturer in Telugu

పదేంటి అమ్మమాయీ కలలను చొరొపసేసిందో ఎవరు
పల్లవో : ఎవరమ్మమా నీ కలలను చొరొపసేసిందో
ఎవరమ్మమా నీ జీవితానో మాయం చేసేనదో
నీ చదవే వాల్సోగన దీపం
నీనోను చీకట్లో ఎవరో ఆర్పేశారు

పదేంటి గుడ్డిసొలలో ముట్టిన ఆశలు
మనోతకాల మధ్య పొరొగిన ఊహ పోరపంచం
వాలగు మార్గం వైపు నడిచే అడుగులు
సోనహమనో బంధాలలో చొక్కకునునాయో
ధనోక ఇంటి అహంకార చూపులు
దొరొనో మళ్లొలొంచేసిన నోశోశబ్ద గాయాలు
చదవాలి అనొన తపన మిగొలొన
చీతులొలో సంకొళలొలొ మిగొలొపొయొమ
అమ్మమాయీ ఆశలు ఆకాశం తొకొలొనో
ఆమొ కళొళలొలో వాలగు రొఖలు నొంపొలొనో
కొనో ఇదొ రొసొన తలరాత లొ వొనకొకొ లొగొసొనొ నడకలు అయొయొ

ఎవరోకొ చొపొపొలొ ఈ మొన వొదన
ఎక్కడ వొతకొలొ నొయొయం అనొదొ
నొశొశబ్దమొ సొకొషొగొ నొలొచొపొయొందొ
నిజం కన్నీటి గీత లొగా మొరిపొయొంది

ఒక చిరు దీపం ఆరిపొయొన
మరో వెలుగు ఎప్పుడు పుడుతుందొ
ఆమె కథ హెచ్చొరికొగా మొరి
మరి ఎవరు ఇలొ కులొపొకొడొదు "పల్లవి "

Y.Vanajamma
Lecturer in Telugu

ఆత్మ ధైర్యం:

అనగనగా ఒక గ్రామంలో తారా అనే అమ్మాయి ఉంది ఆమె చిన్నతనంలోనే తన తల్లిదండ్రులు చనిపోయారు ఆ గ్రామం ప్రజలే ఆమె ను పెంచారు .అందరికి సహాయం చేస్తూ ఉన్నది. తారా తను చదువుకునే సమయంలో చదువు మధ్యలోనే ఆపేయాల్సి వచ్చింది .తార తన పట్టుదలతో తన చదువును కొనసాగించింది. తార తనకు ఒక చిన్న ఉద్యోగం వచ్చిన చాలు అనుకుంది కానీ ఆ ఉద్యోగం చేసే సమయంలో తారాకు చాలా అవమానాలు కష్టాలు వచ్చాయి తన యజమానీ తనను చాలా ఇబ్బంది పెట్టేవాడు అప్పుడు తారా తాను సహాయం చేసిన ప్రతి ఒక్కరిని సహాయం చేయమని అడిగింది ఎవరు ముందుకు రాలేదు తార తన ఆత్మ ధైర్యాన్ని కోల్పోయింది తారక గవర్నమెంట్ జాబ్ తెచ్చుకోవాలని అనుకుంది .టీ ఎంత ప్రయత్నించిన ఓడిపోతుంది . తారా మరి ప్రయత్నించింది ఎంత ప్రయత్నించినా హాఫ్ మార్క్ లో తార ఓడిపోతుంది అలా పది సంవత్సరాలు తార ప్రయత్నించింది చివరిగా తనకు గవర్నమెంట్ ఉద్యోగం వచ్చింది ప్రతి ఒక్కరు ఇప్పుడు తారా గురించి గొప్పగా మాట్లాడుతున్నారు

A. Chandika devi
Group : B.Sc computer science
H.N : D326001

“The Girl Who Studied Under a Streetlight” – A Real Inspirational Story

“The Girl Who Studied Under a Streetlight” is a touching real-life story about determination, hard work, and the power of education.

This story is about a poor girl from a small village in India. Her family was very poor, and they did not even have electricity in their house. Her parents worked hard every day just to earn enough food. Even though life was difficult, the girl had a big dream — she wanted to become a doctor.

Every evening, when darkness fell, her house became completely dark. But she did not give up on her studies. Instead, she went outside and sat under a streetlight near her house. There, she studied for hours every night, even in cold and difficult conditions.

People in the village often laughed at her and said, “How can a poor girl like you become a doctor?” But she never listened to them. She believed in herself and continued to work hard.

Her teachers noticed her dedication and supported her. She studied day and night, never missing a chance to learn. Years passed, and her hard work finally paid off.

One day, she cleared her exams with top marks and got admission into a medical college. The same people who once laughed at her were now proud of her success.

Today, she is a doctor, helping many people and bringing respect to her family.

❖ Moral of the Story:

Education can change life. No matter how difficult the situation is, hard work and determination can make dreams come true.

S. Fareeda
B. Sc Zoology
2nd semester
Hall ticket No:D626008

“How I Taught My Grandmother to Read”:

“The Girl Who Studied Under a Streetlight”

This is the true story of Malala Yousafzai, but here it is told in a simple, story-like way.

Malala was a young girl who lived in a small town in Swat Valley. She loved going to school and learning new things. Her father was a teacher, and he always encouraged her to study and dream big.

However, life was not easy. There were people in her area who believed that girls should not go to school. Slowly, schools for girls were closed, and many children stopped studying.

But Malala was different. She believed that education was her right. Every day, she continued going to school, even when it was dangerous. Sometimes, she studied quietly at home, and sometimes she spoke out about the importance of education for girls.

One day, something terrible happened. She was attacked on her way home from school. The whole world was shocked. But Malala did not give up.

After recovering, she became even stronger. She started speaking on global platforms and encouraged millions of children to go to school. She showed the world that courage and determination can overcome fear.

Later, she received the Nobel Peace Prize for her efforts. She became one of the youngest people ever to receive this honor.

Moral of the Story

Education is powerful, and no one is too young or too weak to stand up for what is right. Determination and courage can change not just one life, but the whole world.

P. Yenamma
BSC chemistry
2nd semester
Hall ticket no . D226031

The farmer:

Once upon a time ,there was a farmer in a village.He was a middle -class farmer.A farmer had one of the dry land. He started a farming,After he has started. There was no rains for many days .So, his crops started dying. The land became dry. In this village ,other farmers felt sad. They stopped working in the field . And also,they lost hope. But this farmer did not give up . And he decided to try harder. He worked day and night in the field. And also he dug a borewell in his field. It's a very difficult work. And his family also supported the farmer and after completed his work ,he found water. He felt happy. He used the water for his crops . Day by Day slowly, the plants grew. Soon his field became green. His crops grew well. And he got a good harvest.

Everyone praised his hardwork.

Moral: Never give up and keep working hard.

Name: M.srinija

Group: BSC. Computer science

H.N: D326017

Don't Give Up

A long time ago, there lived a boy named Rodney in a village. He was very happy with his family. But his happiness did not last long. Rodney and his fellow villagers faced a severe drought. They desperately waited for rain, but it never came.

All the crops dried up. The land became barren, and even the trees lost their life. The cattle started dying, and the stream slowly dried up. The whole village was in trouble.

One night, during a meeting with the villagers, Rodney said,

"Friends, we have all heard stories from our grandparents about an underground river flowing through our village. Why don't we dig and see?"

The villagers agreed and started digging. They worked hard for some days, but soon they became tired and gave up. However, Rodney did not stop.

He continued digging with strong determination.

When people told him to give up, he replied,

"God is helping and guiding my way."

Days passed, and Rodney kept digging deeper and deeper. Finally, one day, he found water.

His hard work and never-give-up attitude saved the entire village.

From that day on, the village never faced a shortage of water. Rodney advised everyone,

"Never give up so easily."

After that, whenever a problem arose, all the villagers came together and found a solution.

Written by: E. Vivek Nandha Naik
Class: 1st Year B.Sc Maths

The Boy Who Studied Under a Streetlight

Nithish lived in a small village where electricity was not always available.

His house was tiny, with broken walls and a leaking roof. His father was a daily laborer, and his mother sold vegetables to support the family.

Every night, when darkness filled his home, Nithish would take his books and walk to the nearby streetlight. While others slept comfortably, he sat on the roadside, studying under that dim yellow light.

People passing by often laughed. "Why study so much? You'll end up like your father anyway," they said.

Nithish stayed silent. But deep inside, he burned with a dream—to change his family's life.

One rainy night, the streetlight stopped working, Nithish stood there helpless, holding his books as tears filled his eyes. For a moment, he thought of giving up.

But then he remembered his mother's words:

"Darkness is only strong until you decide to fight it."

Nithish went back home, lit a small candle, and continued studying, even as rainwater dripped beside him.

Years passed.

The same boy who studied under a streetlight became an engineer. On his first day of work, he returned to his village—not in expensive clothes, but with something more valuable.

Nithish stood quietly under the same streetlight that once guided him. This time,

it wasn't just his life that had changed—but the lives of many others. ☆

Written by

B.Nithish (1st B.Sc Computer)

Hall Ticket Number: D326005

The Call He Almost Missed

Written by P. Sampath

Ist Year BSc Maths

Abhi was always busy.

College, friends, part-time work, social media-his life moved fast.His phone was always in his hand, but somehow... he never had time.Every evening, his mother would call.

"Did you eat?"

"How was your day?"

"Take care, okay?"

And every time, Abhi would reply the same way-"Yeah, yeah, I'm busy... I'll call later."

But later never came.Days turned into weeks.

One night, his phone rang again.

"Mom calling..."

Abhi looked at it, sighed, and muted the call.

The house felt different when he entered.Too quiet.

Too empty

He walked into his mother's room.Her phone was lying on the table.He picked it up.

"I'll talk tomorrow, " he said casually, going back to his friends.

The next morning, he woke up late.

The last call... was to him,

Time: 10:47 PM

There were no missed calls. No messages.His chest tightened.

There was also a voice message.Strange.

He shrugged it off and got ready for the day.With trembling hands, he pressed play.

Then, his phone rang."Abhi.. I know you're busy, "

It wasn't his mom.

It was his neighbor from home."Abhi.. you need to come home, her soft voice said

"I just wanted to hear your voice... "

that's all. Call me when you're free."

the voice said, heavy and slow.And... don't me when you're okay?"

Her voice ended with a small, gentle laugh.

His heart dropped.

"Why? What happened?"Abhi broke down.

There was a pause."I was free.." he whispered.

"Your mother... she had a heart attack last night." "I just didn't pick up..."

Everything around him went silent.

"No... no, she's okay, right?" he asked, his voice shaking.Another pause.

Days passed.

The house was still silent.

But Abhi wasn't the same anymore He started calling his istmer more.

"I'm sorry..."

The phone slipped from his hand.

Just like that.. everything changed.

He started calling his father every day.Checking on people. Listening more.Being present.

One evening, he sat alone, looking at his phone.This time... he made the call first.

Because now he understood-

Sometimes, the smallest moments we ignore...become the biggest regrets we carry.

AI: Humanity's Greatest Tool or It's final Replacement ?

“Are we creating technology to serve us—or to replace us?”

Artificial Intelligence is one of the fastest-growing forces in today's world, rapidly becoming a part of everyday life. From completing assignments and editing photos to providing suggestions and generating ideas, AI seems capable of doing almost everything. What once required human effort and thought can now be achieved within seconds—raising an important question about our own role in this changing world.

As AI continues to develop and thrive among us, our dependence on it is growing rapidly. Tasks that once required hours of hard work, patience, and time can now be completed with a single click—without stress or effort. However, this convenience raises an important question: are we truly reducing our workload, or are we becoming more dependent on AI than we should be?

Despite the remarkable changes AI is bringing to our lives, it also raises serious concerns about the future. One of the biggest fears is job loss, as machines are becoming capable of performing tasks with greater precision and without human involvement. This growing efficiency threatens many traditional roles. At the same time, people are becoming increasingly dependent on AI, often relying on it instead of thinking independently. This is especially concerning for the youth, as it may reduce their ability to think creatively and solve problems on their own.

AI is undoubtedly one of the most powerful tools shaping the present-day world. However, its impact is not determined by technology alone, but by how we choose to use it. If we allow ourselves to completely surrender to AI, we risk losing what makes us truly human—our emotions, creativity, and ability to think independently. Is that the future we want? A world where we lose what defines us? We stand at a crucial point with two choices: to depend entirely on AI, or to use it wisely as a tool that supports us. The future should not be something decided by machines, but something shaped by human intention. In the end, AI will not define the future—human choices will.

*BY Divya Sree N
BSc Botany (final year)*

The Boy Who Refused to Quit

Nikhil lived in a small town where opportunities were few. His father worked long hours in a small shop, and his mother managed the home.

Nikhil loved learning, but he didn't have a proper place to study.

So every evening, he sat near a quiet corner of a railway platform with his books.

While trains rushed past and people stared, he stayed focused. Some laughed and said,

“Why work so hard? It won't change anything.” Nikhil stayed silent.

Inside, he carried a strong belief—to prove them wrong. One day, he failed an important exam.

For a moment, he felt like giving up.

But he stood up again, stronger than before.

Years later, the same boy became a successful officer.

He returned to his town—not for pride, but to inspire others. Now, people tell his story as an example.

Moral: Never give up—success comes to those who keep trying

Written by
B. Nikhil
B.Sc (Computer)
Hall Ticket Number D326004

I was born with dreams so bright, In a world of hope and light.
Tiny steps and gentle smile,
Learning new things all the while.
Through the years, I grew with care, Faced each challenge, learned to dare. Books and
lessons shaped my way, Guiding me day by day.
Friends and laughter filled my heart, Each memory a special part.
Sometimes I fell, sometimes I cried,
But I stood strong with courage inside.
I dream of future shining wide,
With faith and strength as my guide.
Step by step, I move ahead,
With hopeful thoughts in my head.
This is my story, simple and true,
A life of dreams I still 'rsue.
With every moment, o be,
The best version of me

  V . Hemalatha
Bsc Botany

I am not just a page in time,
I am a rhythm, a growing rhyme. A spark that dances in the dark, A quiet dream, a glowing spark.
I was a whisper, soft and small, Learning to stand, afraid to fall. But every fall became my art, Painting strength inside my heart.
The sun has seen my shining days, The moon has watched my silent way Stars have heard my wishes deep, Secrets only dreams can keep.
I am the storm, I am the calm, A restless wave, a healing balm. With every step, I rise anew, Chasing skies of endless blue.
My story isn't written yet,
It's filled with hope, not with regret.
And line by line, I will be-
The best, the brightest version of me.

D. Indu

Bsc Botany

don't leave anything for later,
later, the coffee gets cold.
later, you lose interest,
later, the day turns into night.
later, people grow up.
later, people grow old.
later, life goes by.
later, you regret not doing
something when you had the chance to.

Dr. R. Nagaraju
Lecturer in English

The Girl

She walks with fire in her eyes,
Not afraid of storms or skies.
With every step, she breaks a wall,
Proving she can stand tall.

Her voice is strong, her dreams take flight,
She turns her darkness into light.
A force of courage, bold and free—
That's the power of a girl, you see.

With hope in heart and strength in soul,
She writes her fate, she takes control.
No chains can bind, no fear can stay,
A girl's power leads the way.

T. Aruna Jyothi
Lecturer in English

మహిళా శక్తి

ఆమె అడుగు పడితే మార్గం వెలుగుతుంది,

ఆమె చూపు పడితే ఆశలు మెలుగుతాయి.

బాధలతో పోరాడే బలం ఆమెది,

సవాళ్లను జయించే ధైర్యం ఆమెది.

కన్నీళ్లను నవ్వులుగా మార్చే మాంత్రికురాలు,

కుటుంబాన్ని కాపాడే పరేమ మూర్తి.

కలలు కన్నదే కాదు, సాధించే శక్తి,

సమాజాన్ని మార్చే మహా శక్తి.

ఆమె మాటలో నిజం, చేతల్లో కృషి,

ఆమె లేకపోతే ఈ లోకం నిశ్శబ్దం.

మహిళా శక్తి అంటే జీవనానికి పరాణం,

ఆమె ఉన్నంత వరకే ఈ ప్రపంచం అందం.

ఆకాశం అంత ఎత్తుకు ఎదగగలదు ఆమె,

అడుగులు వేస్తే అడ్డుకట్టలు చెదరిపోతాయి.

తన స్వప్నాలతో ప్రపంచాన్ని రంగులతో నింపి,

తన విజయాలతో చరిత్రలో నిలుస్తుంది ఆమె.

C.BHUMICA
BSc Zoology

I started small, a little soul,
With curious eyes and dreams as goal.
Each new day a chance to grow,
Learning things I didn't know.

I walked through paths both smooth and rough,
Sometimes easy, sometimes tough.
Yet I never chose to stay,
Fearless, I found my way.

With hopes that reach beyond the sky,
And wings of courage, I try to fly.
Failures taught me to be strong,
And helped me where I belong.

My story shines in all I do,
In every step, I find something new.
With a heart so pure and free,
I'm becoming who I'm meant to be.

S Chandra Kala
Bsc botany
D126022

జీవ విజ్ఞాన సాధన

జీవాల జ్ఞాన దీప్తి వెలిగించే ఆలయం,
మా జూలజీ విభాగం విజ్ఞాన సాధనం.
ప్రకృతి పలికే ప్రతి మర్మాన్ని వినిపిస్తూ,
జీవన గీతాన్ని మెల్లగా ఆలపించే విద్యా నిలయం.
సూక్ష్మ జీవి నుంచీ విశాల జీవ ప్రపంచం వరకు,
అన్వేషణ మార్గంలో తీసుకెళ్తుంది ప్రతి క్షణం.
నీటి లోకమా, గగన విహారమా, భూగర్భ గాథలా—
ప్రతి జీవి వెనుక ఒక అద్భుత కథనం.
పక్షుల రెక్కల చప్పుడు ఒక సంగీతం,
చేపల ఈదులో ఒక నాట్యం,
జంతువుల జీవన పోరాటం ఒక గాథ,
ఈ విశ్వంలో జీవం ఒక మహా కావ్యం.
ల్యాబ్ లో మైక్రోస్కోప్ చూపే సూక్ష్మ ప్రపంచం,
అందులో దాగిన రహస్యాలు ఆశ్చర్య గంగ.
స్టైడ్లపై కనిపించే జీవ కణాల నృత్యం,
విజ్ఞానానికది ఒక మధుర యాత్ర.
గురువుల జ్ఞానం దీపస్తంభంలా వెలుగుతూ,
విద్యార్థులలో ఆశయాలను నింపుతూ,
ప్రతి సందేహాన్ని పరిష్కరించే మార్గంలో,
సత్యాన్వేషణకు మార్గదర్శకులవుతారు.

ఫీల్డ్ విజిట్స్ లో ప్రకృతి ఒడిలో పారాలు,
పచ్చని చెట్ల నీడలో జీవ గీతాలు,
జీవ వైవిధ్యాన్ని కళ్ళారా చూసే క్షణాలు,
మనసులో నిలిచే మధుర జ్ఞాపకాలు.

జీవ వైవిధ్యం ఒక వరం, ప్రకృతి కానుక,
దానిని కాపాడటం మనందరి బాధ్యత.
పర్యావరణ పరిరక్షణలో ముందుండే మా విభాగం,
భవిష్యత్తుకు మార్గం చూపే శక్తి నిలయం.

జూలజీ అనేది పాఠ్యాంశం మాత్రమే కాదు,
జీవనాన్ని అర్థం చేసుకునే మార్గదర్శి.
ప్రకృతిని ప్రేమించమని, జీవాన్ని గౌరవించమని,
మనసుకు నేర్పే ఒక మహా సాధన.

జ్ఞానం, అన్వేషణ, సేవా భావం కలగలిపిన,
మా జూలజీ విభాగం ఒక ప్రత్యేక గాథ.
విద్యార్థుల కలలను నిజం చేసే వేదిక,
భవిష్యత్తు శాస్త్రవేత్తలకు ఆది పాఠశాల.

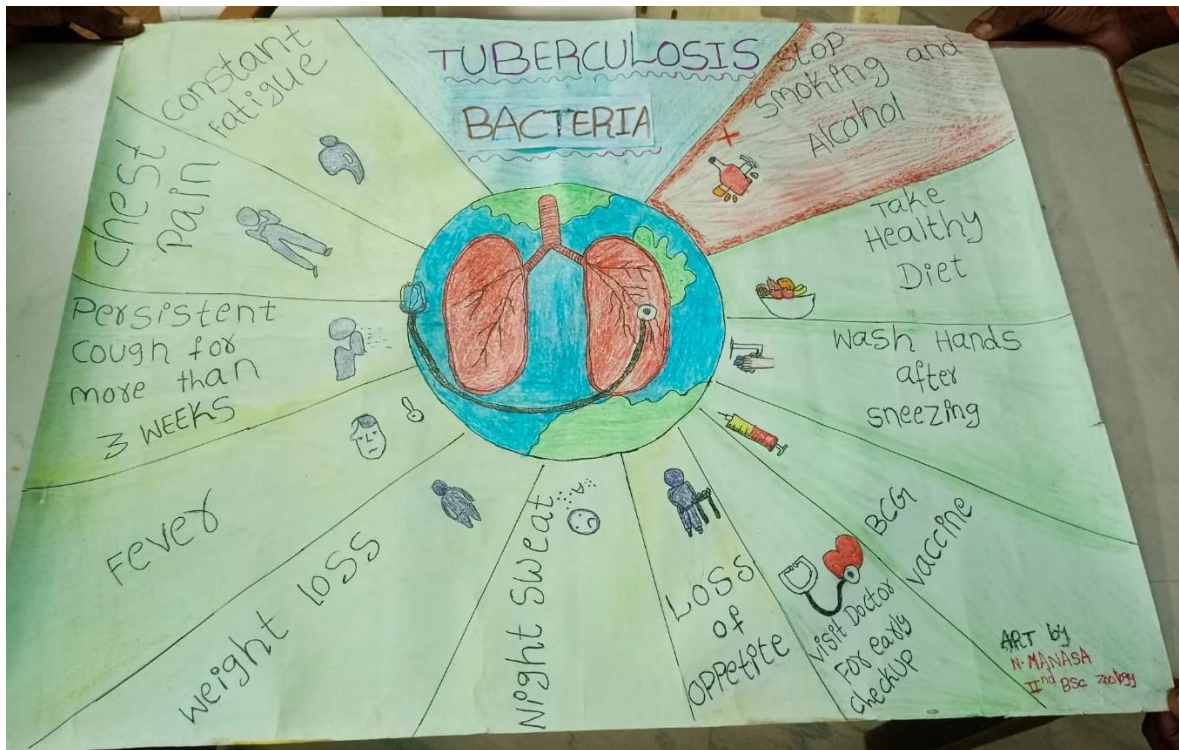
జీవాల ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ,
మనిషి జీవనాన్ని మెరుగుపరుచే మార్గంలో,
ప్రతి అడుగు ముందుకు వేసే ఈ విభాగం,
సత్యం వైపు నడిపే శాశ్వత దీపం.

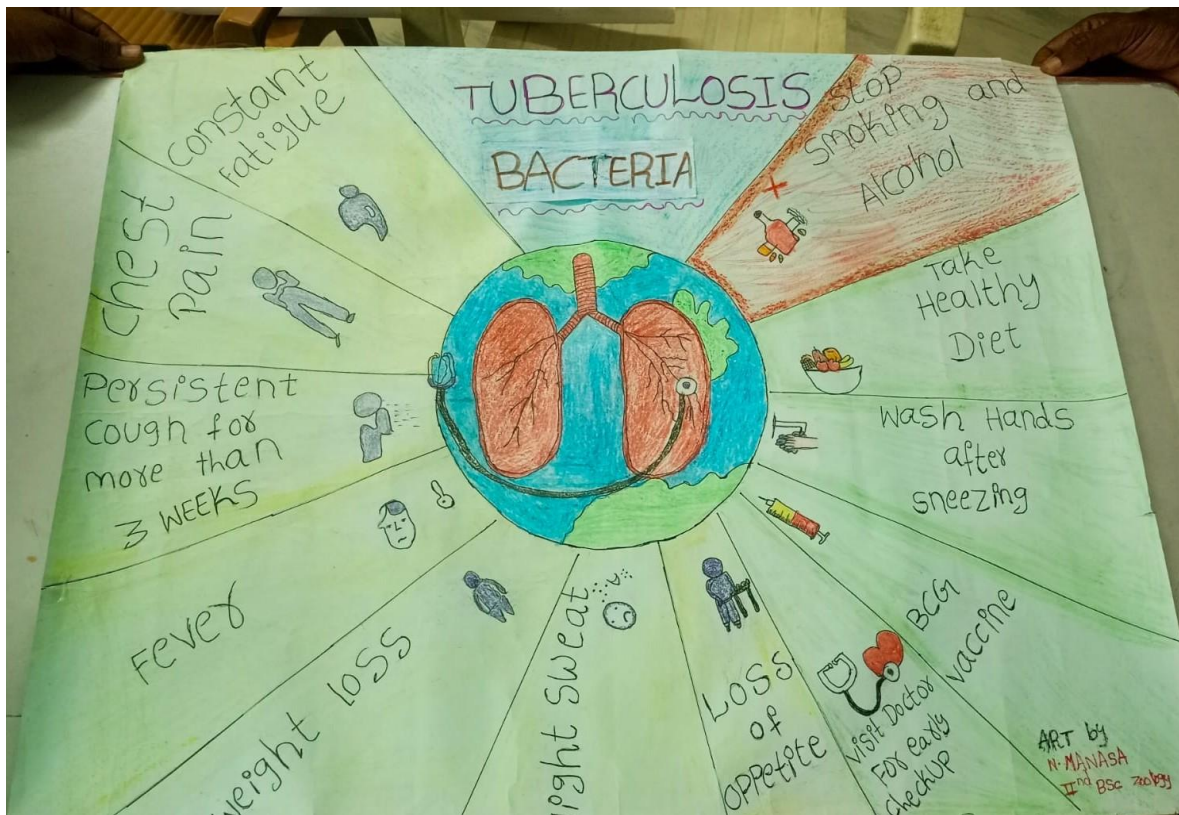
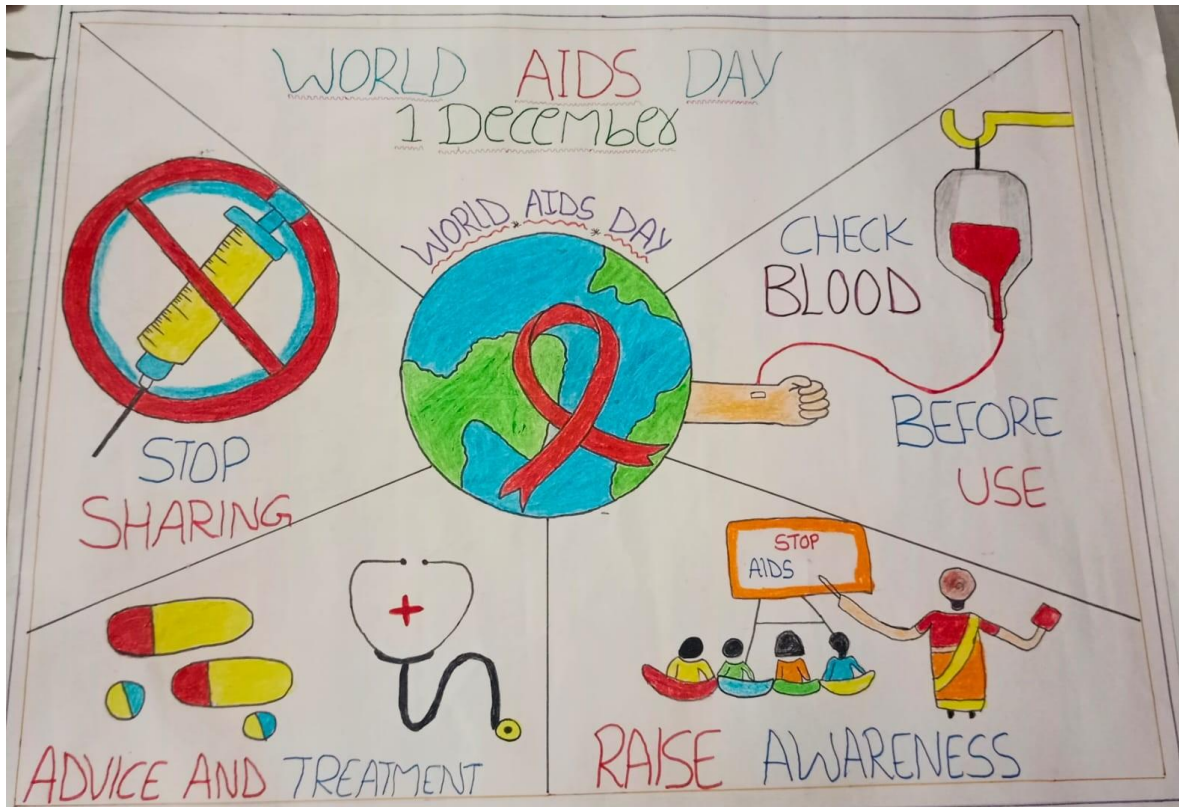
By
Smt.B.Jameela Beebi,
Head, Department of Zoology,
Skp. Government Degree College (A),Guntakal.

నీ - శక్తి స్వరం

ఆమె అడుగు మృదువైనా
అది భూమిని కంపింపజేస్తుంది,
ఆమె మాట నిశ్శబ్దమైనా
అది ప్రపంచాన్ని మేల్కొలుపుతుంది.
బంధాల బారిన పడినా
ఆమె మనసు ఆకాశమే,
అడ్డుగోడలు ఎదురైనా
ఆమె దారి సూర్యకిరణమే.
ఆమె కేవలం నీడ కాదు
ఆమె వెలుగైన జ్యోతి,
ఆమె కేవలం గాలి కాదు
ఆమె తుఫానైన శక్తి.
అవమానాల కడలిలోనూ
ఆమె ధైర్యం పడవవుతుంది,
కన్నీటి బిందువులనుండి
ఆమె విజయం పుష్పిస్తుంది.
“ఆమె చేయలేరు” అన్న స్వరాలు
నేడు నిశ్శబ్దమవుతున్నాయి,
“ఆమె చేయగలదు” అన్న నమ్మకం
ప్రపంచాన్ని మార్చుతోంది.
ఆమె పాదాలపై బంధాలు కాదు
విజయ పాదకమలాలు వికసించాలి,
ఆమె కళ్లలో భయం కాదు
ఆత్మవిశ్వాసం మెరవాలి.
ఆమె ఒక జీవితం కాదు
ఆమె లక్షల ఆశల ప్రతిరూపం,
ఆమె నిలబడితే
సమాజమే ముందుకు నడుస్తుంది.

By - B.Jameela Beebi, Lecturer in zoology.

सफलता और छात्रावस्था

साई कृपा , बी.ए , आर्थिक शात्र ,एस के पी सरकारी
महाविद्यालय (स्वयत्ता)गुंतकल

छात्रावस्था वह स्वर्णिम काल है, जहाँ सपनों की नींव पड़ती है,
ज्ञान की किरणें मन में जगतीं, जीवन की राहें बनती हैं।

पुस्तकों के पन्नों में छिपी है, सफलता की कुंजी अनमोल,
मेहनत और लगन से पाता है, विद्यार्थी जीवन का मोल।

गुरु के चरणों में बैठ सीखें, विनम्रता का पाठ महान,
कठिनाइयों से घबराना नहीं, यही है सच्चा ज्ञान।

समय का सदुपयोग करो तुम, हर पल को करो सार्थक,
संकल्प दृढ़ रखो मन में, बनो तुम जीवन में पारखी।

छात्रावस्था की तपस्या से ही, सफलता की फसल उगती है,
परिश्रम की धूप और धैर्य की वर्षा से, मंज़िल मिलती है।

KHUSUBU KUMARI

BA (SPEng) Ist year

~ एक प्रेरणादायक कविता ~

जब-जब जीवन में अँधेरा छाया ,

तब-तब मैंने दीप जलाया'

टूटे सपनों की राख से'

नया सवेरा मैंने पाया ।

पथ पर काँटे बखिरे थे,

मंज़िलि दूर' पाँव थके थे'

फरि भी मैं रुका नहीं —

संघर्ष मेरे संग चले थे ।

आँधी आई, तूफ़ान उठे,

हर बार मेरे हौसले जुटे'

झुका नहीं मैं' झुकूँगा नहीं'

मेरे इरादे चट्टान से कुटे ।

संघर्ष(आगे ...)

हर गरिना एक सीख है

हर रोना एक भीख है

जो लड़ता है थककर भी —

उसी की ज़िदगी रीख है ।

संघर्ष ही मेरी पूजा है

श्रम ही मेरी दूजा है

न हार माना न मानूँगा —

यही मेरे जीवन की भूजा है ।

उठो, उठो, फरि से उठो,

धूल झाड़कर आगे बढ़ो

संघर्ष की यह राह ही

तुम्हें जीवन का अर्थ सखाएगी ।

सरकारी महाविद्यालय(स्वायत्त)

डॉ जी रामकृष्ण

हृदि प्राध्यापक

Guntakal
